

جاویدان (٧٣) .

وگویند سپاس خدای راست که راست
کردماما وعده خودرا و عطا کردمارا زمین
جای میگیریم از بهشت هرجاکه خواهیم
پس نیک مزد کارکنند گان ست بهشت
. (٧٤)

و بیش فرشتگان را گردا گردشده حوالی
عرش تسبیح میگویند همراه ستائش
پروردگار خویش و حکم کرده شود میان
ایشان براستی^(١) و گفته شود ستائش
خدای راست پروردگار عالم ها (٧٥) .

سوره غافر - مؤمن مکی است و آن هشتاد
و پنج آیت و نه رکوع است

بنام خدای بخاینده مهریان .
حَمَّ (١) .

فروفستادن کتاب از جانب خدای غالب
داناست (٢) .

آمرزندۀ کناه و پذیرنده توبه سخت کننده
عقوبت خداوند توانگری، نیست هیچ
معبد بر حق مگراوبسوی اوست بازگشت
. (٣)

مکابره نمی کنند در آیت های خدا مگر
کافران پس در فریب نیندازد ترا آمدورفت
ایشان در شهر ها (٤) .

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و

وَقَالُوا إِنَّمَا يُنذِّرُ الظَّالِمِينَ مَنْ صَدَقَنَا وَمَنْ لَمْ يَصُدِّقْ
الْأَرْضَ نَبْيَهُ مِنَ الْجِنَّةِ حِيلَةٌ شَاءَ نَهَمَ
أَجْرًا عَلَيْهِنَّ (٤)

وَتَقَرَّى الْمَلَكَةُ حَاقِنَّ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَمُّونَ بِعَمَدٍ
رَّعَمٍ وَظُفُرٍ بَيْهُمْ بِالْحَقِّ وَقَلَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَرِبِّ الْمَلَكِينَ (٥)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ

تَذَكِّرُ الْكَثِيرُ مِنَ اللَّهِ الْعَيْمَنَ الْعَلِيمَ (٦)

غَافِرُ الذَّمَّ وَقَابِلُ التَّوْبَ شَيِّدُ الْعَقَابَ ذِي الْكَلْوَلُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمُصِيرُ (٧)

مَا يَجْعَلُ فِي أَيْتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَعْرِكُ
تَذَكِّرُهُمْ فِي الْبَلَادِ (٨)

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ ثُوْهَرٍ وَالْأَخْرَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ

(١) یعنی در اختصار ملاع اعلیٰ .

جماعت‌های دیگر بعد از قوم نوح و قصد کرد هر جماعتی به پیغامبر خود تابگیرند آنرا ومکابره کردند به شبهات بیهوده تا ناچیز سازند بآن سخن درست را پس گرفتیم ایشان را پس چکونه بود عقوبیت من (۵).

وهم چنین ثابت شد حکم پروردگارتو بر کافران که ایشان اهل دوزخ‌اند (۶)

آنانکه بر میدارند عرش را و آنانکه گرداند عرش‌اند تسبیح می‌گویند همراه ستائش پروردگار خویش وایمان می‌آرد با و آمرزش می‌خواهند برای مومنان می‌گویند ای پروردگار ما فرا گرفتی همه چیز را به بخشائش و دانش پس بیامز آنان را که توبه کردند و پیروی راه تونمودند و نگاهداری ایشان را لازم‌داند دوزخ (۷).

ای پروردگار ما و در آرایشان را به بوسنا نهای جاودان که وعده کرده ای باشان و در آرنیز هر که شائسته کار باشد از پدران ایشان وزنان ایشان و فرزندان ایشان هر آئینه توئی غالب با حکمت (۸).

ونگاهداری ایشان را از عقوبیت ها و هر کرانگاه داری از عقوبیت‌ها در آن روز پس هر آئینه رحم کرده ای بروی و این مقدمه نگاهداشتن هم‌است پیروزی بزرگ (۹).

هر آئینه آنانکه کافر شدند آوازداده شود ایشان را که به تحقیق دشمن داشتن خدا

و همین کلی اُکْتَيَّةٍ بِرَسُولِهِ لِيَاخْذُوهُ وَجَاءُوكُمْ
بِالْبَاطِلِ لِيُدْعُوكُمْ إِلَيْهِ الْكُفَّارُ فَأَخْذُوهُمْ فَلَيَقُولُوكُمْ كَانَ عَقْلٌ

وَذَلِكَ حَقٌّ كُلُّمَا تَرَكَ عَلَى الْأَذْيَنَ كُفَّرٌ وَّأَكْفَافٌ
أَصْعَبُ النَّارِ ⑦

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعِرْشَ وَمَنْ حُكِّلَهُ يُتَبَيَّنُ هُمْ
رَبِّهِمْ وَإِلَيْهِمُونَ يَهُ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ أَمْوَالَ
وَسَيْعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرُ لِلَّذِينَ تَابُوا
وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِيمَهُمْ حَدَابُ الْجَحِيْمِ ⑧

رَبِّيَا وَدُخْلُمُ جَهَنَّمَ عَذَابُهُمْ وَعَذَابُهُمْ وَمَنْ صَلَّمَ
مِنَ الْأَكْفَافِ وَأَذْلَاقِهِمْ وَدُرِّيْتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَبِيرُ ⑨

وَقِيمُ السَّيَّالِ وَمَنْ تَقَى السَّيَّالِ يَوْمَئِنْ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ لَكَفُورٌ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ

شمارا وقتیکه خوانده می شدید در دنیا بسوی ایمان پس کافر می ماندید زیاده ترست از دشمن داشتن شما خود را (۱۰). گویند ای پروردگار ما میراندی مارا دوبار زنده گردانیدی مارا دوبار پس اعتراض کردیم به گناهان خود پس آیا بسوی بیرون رفت راهی هست یعنی حیله ای هست (۱۱) (۱۲).

این عذاب بسبب آنست که چون یادکرده میشد خداتنه انکار میکردید و اگر شریک او مقرر کرده میشد باور میداشتید پس فرمان خدای بلند قدر و بزرگوار راست (۱۲).

اوست آنکه مینماید شمارا نشانه های خود و فرو میفرستد برای شما از آسمان رزق را و پندپذیر نمی شود مگر کسیکه رجوع میکند بخدا (۱۳).

پس یادکنید خدا را، یک جهت ساخته برای او عبادت را اگرچه ناخوش دارند کافران (۱۴).

اوست بلند کننده مرتبه ها خداوند عرش، می اندازد روحی را از فرمان خود بر هر که خواهد از بنده گان خود تابرساند آن بنده از روز ملاقات (۱۵).

روزیکه ایشان بیرون آیند (۲) پوشیده نباشد

مَغْيَلُهُنَّكُمْ إِذْ نُذَّعُنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَنَثَّرُونَ ①

فَالْوَارِبَنَا أَمْكَنَا الْأَنْتَنِينَ وَأَحْيَتَنَا الْأَنْتَنِينَ فَاعْتَرَفْنَا
يَدُؤُوبَنَا تَهْلِلُ إِلَى الْخُرُوجِ مِنْ سَيِّئِينَ ②

ذَلِكُمْ يَأْتِي إِذَا دُعَى إِلَهُ وَحْدَهُ لَهُنَّ كُفَّارٌ كُلُّنَّ يُشَرِّكُ بِهِ
تُؤْمِنُوا فَالْكُفَّارُ لَهُمُ الْعَيْنُ الْيَقِيرُ ③

هُوَ الَّذِي يُرِيكُلُ الْبَيْهِ وَيُنَزِّلُ الْكُوْرَنَ الْكَسَّا وَرِزْقًا
وَمَائِنَةً كُلُّ الْأَمْنِ يُنَيِّنُهُ ④

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الْبَيْنَ وَلَوْكَةَ الْكُفَّارِونَ

نَفْعُ الدَّارِجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّؤْمَ وَمِنْ أَمْرِهِ
عَلَى مَنْ يُشَكِّلُهُمْ عِبَادَهُ لِيُنَزِّلَ يَوْمَ الْقِلَاقِ ⑤

يَوْمَ هُمْ بِالْمَرْءُونَ لَا يَخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِيَعْلَمَ

(۱) یعنی گویند با خداو فرشتگان.

(۲) یعنی از قبور.

الْمُنْكَرُ الْيَوْمَ بِلِهِ الْوَاحِدُ الْقَاتِلُ^(۱)

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ لِنَّ اللَّهَ

سَرِيفُ الْحُسَابِ^(۲)

برخدا ازایشان چیزی (خدافرماید) کراست پادشاهی امروز (باز خود جواب دهد) مر خدای یگانه غالب را (۱۶).

امروز پاداش داده شود هر شخصی بحسب آنچه کرده است هیچ ستم نیست امروز هر آئینه خدا زود حساب گیرنده است (۱۷).

وبترسان ایشان را ازروز قیامت آنگاه که دلها نزدیک چنبر گردن باشند پرشده از غم نیست ستمگاران را هیچ دوستی و نه شفاعت کننده ای که سخن او قبول کرده شود (۱۸).

میداند خدا خیانت چشم هارا و آنچه پنهان میدارند سینه ها (۱۹).

خدا حکم میکند براستی و آنانکه کافران می پرستند ایشان را بجز خدا حکم نمی کنند به چیزی هر آئینه خدا همونست شناوریبا (۲۰).

آیاسیرنه کرده اند در زمین تابنگرند چگونه بود آخر کار آنانکه پیش ازایشان بودند، بودند زیاده تراز ایشان به قوت و به نشانه هادرز مین^(۱) پس گرفتار کرد ایشان را خدابگناهان ایشان و نه بود ایشان را از خدا هیچ پناه دهنده (۲۱).

این عقوبت بسب آن بود که می آمدند با ایشان پیغمبران ایشان به نشانه ها پس

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْضَةِ إِذَا الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِفِينَ

مَلَلَ الْقَلَبِينَ مِنْ حَمْيَرٍ وَلَا شَغْنِيمَ يَطَاعُ^(۳)

يَعْلَمُ خَلِيلَهُ الْأَعْيُنُ وَمَا تُحْكِي الصُّدُورُ^(۴)

وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَقْضُونَ بِمُثْقَلٍ إِنَّ اللَّهَ مُوَالِ السَّيِّئِ الْمُهَسِّرِ^(۵)

أَوْلَمْ يَبْرُوْلِي الْأَرْضَ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَوْمِ هَمَّةٍ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ فُؤَادًا
وَلَا تَأْرِي الْأَرْضَ فَأَكْدَمُوهُ اتَّهَمُهُ بِنُوْعِهِ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ ذَاقَ^(۶)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبُشِّرَاتِ فَلَمَّا رَأُوا

(۱) یعنی محل هاوقلعه ها بسیار بنا کردهند.

ایشان کافرشدنند پس گرفتار کرد ایشان را خدا، هر آئینه خداتوانا سخت عقوبیت سنت (۲۲).

وهر آئینه فرستادیم موسی را به نشانه های خویش وحجه ظاهر (۲۳).

بسوی فرعون وهامان وقارون پس گفتند جادوگری دروغگو سنت (۲۴).

پس چون آمد بدیشان به پیغام راست از نزدیک ما گفتند بکشید فرزندان آنانکه ایمان آورندند همراه او وزنده گذارید زنان ایشان را ونیست حیله سازی کافران مگر در تباہی (۲۵).

وگفت فرعون ای یاران بگذارید مراتاب کشم موسی را و باید که دعا کند پروردگار خویش را هر آئینه من می ترسم از آنکه بدل کند دین شمارا یا پدید آرد در زمین فساد را (۲۶).

وگفت موسی هر آئینه من پناه گرفتم به پروردگار خود و پروردگار شما از شر هر متکبری که باور نمیدارد روز حساب را (۲۷).

وگفت مردی مسلمان از خویشان فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را آیامی کشید مردی را بسبب آنکه می گوید پروردگار من خداست و هر آئینه آورده است پیش شما نشانه ها از جانب پروردگار شماوا که بفرض دروغگو باشد پس وبال دروغگوی او برآوست و اگر است گو باشد البته بر سد به شما بعض آنچه

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَيِّدُ الْوَقَابِ (۲)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوْسَىٰ بِالْيَتْنَا وَسُلْطَنِ مُهَيْمِنٍ (۳)

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَنَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ (۴)

فَلَمَّا جَاءُهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّا لَنَا أَنْتُمْ أَهْمَّ أَنْتُمْ الَّذِينَ أَنْتُمْ مُؤْمِنُهُ وَأَنَّكُمْ يُوَاهِنُونَ أَهْمَمُهُمْ وَمَا كُنْتُمْ الْكَفِيرُونَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (۵)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرْنِي أَمْلُ مُوسَىٰ كَلِيمَهُ رَبِّهِ إِلَيَّ أَنْتَ أَخَافُ أَنْ يُبَيَّنَ لِي مَكْثُورًا وَإِنَّكُمْ أَنْ يُظْهِرَنِي إِلَى الْأَرْضِ الْفَسَادِ (۶)

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ قَنْ غُلِ مُتَكَبِّرٌ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ (۷)

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَشْتَأْنُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُنْ كَاذِبًا أَعْلَمُ بِكَوْبَهُ وَإِنْ يَكُنْ صَادِقًا تُبَيِّنُكُمْ بَعْضَ آذِنَيْ تَعْدَكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْهَا مِنْ هُوَ شَيْفُ كَذَّابٍ (۸)

و عده میدهد شمارا هر آئینه خدا راه نمی نماید کسی راکه باشد از حد گذرنده دروغ گو (۲۸).

ای قوم من شماراست پادشاهی امروز غالب شده در زمین پس که نصرت دهد مارا از عذاب خدا اگر بیاید بما گفت فرعون مصلحت نمی دهم شمارا مگر آنچه ادراک میکنم و دلالت نمی کنم شمارا مگر برای راستی (۲۹).

و گفت شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من هر آئینه من می ترسم بر شما از مانند روز جماعت های پیشین (۳۰).

مانند صورت حال قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بعد از ایشان بودند و خدا اراده ستم نمی کند بر بند گان (۳۱).

و ای قوم من هر آئینه می ترسم بر شما از روز آواز دادن بایکدیگر (۳۲).

روزیکه رو بگردانید پشت داده، نبود شمارا از خدا هیچ نگاه دارنده و هر کرا گمراه سازد خدا پس نیست اورا هیچ راه نماینده (۳۳).

و هر آئینه آمده بود پیش ازین بشما یوسف به نشانه ها پس همیشه در شک بودید از آنچه آورده بود پیش شما آنرا تا وقتیکه بمرد چون گفتید نخواهد فرستاد خدا بعد از او پیغمبری را همچنین گمراه میکند خدا کسی را که هست او از حد در گذرنده شک آرنده (۳۴).

آنرا که مکابره می کنند در آیات خدا بغیر

يَقُولُ لِكُلِ الْمُلْكِ الْيَوْمَ ظَهِيرَتْنَ فِي الْأَرْضِ فَعَنْ يَنْصُرِنَا
مِنْ أَبْيَانِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا مَقَالٌ فَرَغَعُونَ مَآرِيْنُكُو
إِلَامًا آرَى وَمَا آهَدْيْنُكُو إِلَّا سَبِيلَ الرِّشادِ (۷)

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَقُولُ لَهُمْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ بِتِلْ
يَوْمِ الْحِزَابِ (۸)

مِثْلَ ذَلِكَ قَوْمٌ ثُوَّهُ وَعَادٌ وَشُوُّدٌ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ بِيُرِيدُ لُطْفَهُ لِلْعِبَادِ (۹)

وَلِيَقُولُ لَهُمْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (۱۰)

يَوْمَ تُؤْمَنُ مُنْذِرِيْنَ مَا الْكِتَابُ مِنْ أَهْمَمِهِ وَمَنْ يُؤْخَلِ
اللَّهُ فَهَالَهُ مِنْ هَادِيْ (۱۱)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلٍ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زَلَّتُمْ
فِي شَكٍ تَسْأَلُجَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قَالُوكُمْ لَكُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
مِنْ بَعْدِهِ سُوْلَاكَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ بِرِّيَابٍ (۱۲)

لِلَّذِينَ يُجَاهُونَ فِي أَبْيَانِ اللَّهِ يُغَيِّرُ سُلطَنَهُمْ كَبِرَ مَقْنَاتِهِ

حجتی که آمده باشد پیش ایشان سخت ناپسند شداین مکابرہ ایشان نزدیک خدا و نزدیک آنانکه ایمان آوردند همچنین مُهرمی نهد خدا برهردل متکبرسرکش . (۳۵)

وگفت فرعون ای هامان بساز برای من کو شکی تاباشد که برسم باین راه ها . (۳۶)

راه های آسمان ها تادرنگرم بسوی پرورد گارِ موسی و هر آئینه دروغگو می پندارمش و همچنین آراسته شد در نظر فرعون عمل بد او و بازداشته شد از راه صواب و نبود حیله سازی فرعون مگر در تباہی . (۳۷)

وگفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم من پیروی من کنید تادلالت کنم شمارا برآ راست . (۳۸)

ای قوم من جزاین نیست که این زنگانی اندک بهره است و هر آئینه آخرت همو نست سرای همیشه بودن . (۳۹)

هر که بعمل آرد کار بد جزا داده نخواهد شد الامانند آن و هر که بجا آرد کار شائسته خواه از جنس مرد خواه از جنس زن واو مومن بود پس در آیند آن جماعت به بهشت رزق داده شود ایشان را آن جابی شمار . (۴۰)

و ای قوم من چیست مرا که می خوانم شمارا بسوی نجات و شما می خوانید مرا بسوی دوزخ . (۴۱)

عَنَّدَ اللَّهِ وَعَنِ الدُّنْيَا مَنْ تَوَلَّهُ كَيْفَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
قَلْبٍ مُّكَبِّرٍ جَسَابٍ ②

وَقَالَ فِرْعَوْنُ إِنَّمَا نَحْنُ لِنَصْرَاعَالْعَلَىٰ أَبْلَغُ الْأَسْبَابَ ③

أَسْبَابَ الْعِلْمِ فَأَطْلَمْهُ إِلَيْنَا الْمُؤْمِنُونَ قَاتِلُوكَلَّهُ كَاذِبٌ
وَكَذِيلَكَ زُبُرٌ لِفِرْعَوْنَ سُوْءٌ عَمَلُه وَصُدُّعُنَ التَّيَمِّلُ وَمَا
كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ④

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُولُ إِنَّمَا يُؤْمِنُ أَهْدِي كُلُّ سَيِّئَاتِ الرَّشَادِ ⑤

يَقُولُه اتَّهَمْنِي الْحَيَاةُ الَّتِي أَمْتَأْمَنُ بِهَا إِنَّ الْأُخْرَىٰ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ ⑥

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَاتٍ فَكَلِّيْعَزِي الْأَمْثَالُهُمْ مَنْ عَمِلَ
صَالِحَاتٍ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُمُؤْمِنُونَ قَاتِلُكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْتَاقُونَ فِيهَا بَعْثَرْجَسَابٍ ⑦

وَيَقُولُه مَالِيَ الْمُخْنَكُرُ إِلَى الْجَنَّةِ وَتَدْخُلُونَهُ إِلَى النَّارِ ⑧

میخوانید مربوسی آن که کافرشوم بخداو شریک او مقرر کنم چیزی که نیست مرا بحقیقت آن علم و من میخوانم شمارا بسوی خدغالب آمرزگار (٤٢) .

بی شبهه چیزی که شما میخوانید مرا بسوی آن نیست آن چیزرا قبول کردن دعا نه در دنیا و نه در آخرت و بی شبهه بازگشت مابسوی خداست و بی شبهه از حد کذشتگان ایشان انداهل دوزخ (٤٣) .

پس یادخواهید کرد آنچه می گوییم به شما و می سپارم امر خود را بخدا هر آئینه خدا بیناست باحوال بندگان (٤٤) .

پس نگاهداشت اور اخدا از سختی های آنچه مکرکرده بودند ایشان و فرآگرفت بخویشان فرعون عذاب سخت (٤٥) .

آتش که حاضر کرده میشوند برآن بامداد و شام و روزی که قائم شود قیامت گوئیم خویشان فرعون را در آراید در سخت ترین عذاب (٤٦) .

و یادکن چون باهم مجادله میکنند در دوزخ پس گویند ناتوانان سرکشان را هر آئینه متابع بودیم شمارا پس آیا شما دفع کننده هستید از سرمایک حصه از عقوبی آتش (٤٧) .

گویند سرکشان هر آئینه ما همه در آتشیم هر آئینه خدا فیصله کرده است در میان بند کان (٤٨) .

و گویند آنانکه در آتش اندنگاه بانان دوزخ را دعا کنید بجناب پرورد گار خویش

تَدْعُونَنِ لِأَكْفَارِ إِلَهِيْ إِلَهُكُمْ وَأَشْرِكُوكُمْ بِهِ مَا لَيْسَ لَيْسَ لَيْسَ لَيْسَ لَيْسَ
وَكَانَ أَدْعُوكُمْ إِلَى الْغَيْرِيْنِ الْغَلَقَلَرَ (٧)

لَكَ جَرَمَ أَكْثَارَنَّ مُؤْتَنِيْ إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَكَنِ الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرْدَكَانِ إِلَى اللهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ
هُمْ أَصْحَابُ التَّلَارِ (٨)

فَسَتَدَلُّونَ سَأْقِيْلُوكُمْ وَأَقْوِيْشُ أَمْرِيْتِيْ إِلَى اللهِ إِلَانَ
اللهَ بِصِيْرَتِيْ بِالْجَيْسَادِ (٩)

فَوَقَمَهُ اللهُ سَيِّلَاتِيْ مَأْمَكِيْلَوَهَّاجَاتِيْ بِالْفَرْعَوْنَ
سُوْقَهُ الْعَدَابِ (١٠)

أَتَارِيْعَرَضُونَ عَلَيْهَا عَدْدًا وَعَشْيَا وَيَوْمَ تَقْوُمُ
السَّاعَةُ تَدْخُلُوا إِلَى فَرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَدَابِ (١١)

وَإِذْ يَتَحَاجَجُونَ فِي التَّلَارِ فَيَقُولُ الصُّفَّاقُوْلَلَدُنِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبْعَاهُنَّ أَنْتُمْ مُغْنُونَ
عَنَّا صِيْبَانِ التَّلَارِ (١٢)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكَبُوا إِنَّا كُلُّنُّنَا بِهَا إِنَّ اللهَ قَدْ حَكَمَ
بَيْنَ الْعِبَادِ (١٣)

وَقَالَ الَّذِينَ فِي التَّلَارِ لِغَزَّةِ جَهَنَّمَ اذْخُوا رَبِّكُمْ

يُخَفِّفُ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ④

تابیک کندازما حصه یک روزی از عذاب
.(۴۹)

گویند نگاهبانان آیا نمی آمدند بشما
پیغمبران شما به معجزه ها گویند آری،
نگاهبانان گویند پس شما دعاکنید و
نیست دعای کافران مگر در تباہی (۵۰).

هر آئینه ما نصرت دهیم پیغمبران خویش
را و آسان را که ایمان آوردن در
زندگانی دنیا و نیز روزیکه قائم شوند
گواهان^(۱) (۵۱).

روزیکه سودنه دهد ستمگاران را
عذرآوردن ایشان وایشان راست لعت
وایشان راست عقوبی آن سرای (۵۲).

و هر آئینه دادیم موسی را هدایت و وارث
کتاب ساختیم بنی اسرائیل را (۵۳).
برای راه نمودن و پندادن خداوندان
خردرا (۵۴).

پس صبر کن هر آئینه وعده خدار است
است و آمرزش طلب کن برای گناه خود
و تسبیح گو باستاش پرورد گار خود به
شام و بامداد (۵۵).

هر آئینه آنانکه مکابره میکنند در آیت های
خدا بغیر حجتی که آمده باشد با ایشان
نیست در سینه های ایشان مگر اراده غلبه
که نیستند ایشان رسنده بآن پس پناه
طلب کن از خدا هر آئینه خدا اوست

قَالُوا أَوْلَئِكُمْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
بَلٌ قَالُوا فَإِذَا دُعَا عَوْنَوْ مَأْدَعُوا إِلَّا كُلُّنَا
إِلَّا فَضَلِيلٌ ⑤

إِنَّا لَنَصْرُرُ سَنَّةَ وَالَّذِينَ امْتَنَعُوا فِي الْجِبَوَةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُولُ الْشَّهَادَةُ ⑥

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْعَنَّةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ⑦

وَلَئِنْ اتَّيْنَا مُؤْسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَعْدَ إِنْزَالِنَا
الْكِتَابَ ⑧

هُدَىٰ وَظَرْبَىٰ لِأَوْلَى الْأَلْيَابِ ⑨

فَاصْدِرُوا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرُوا لِذَنْبِكَ وَسَيِّهَ
بِحَمْدِ سَرِّيْكَ بِالْعَشَّىٰ وَالْأَبْكَارِ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ يُجَاهِدُونَ بِأَيْمَانِهِمْ بِعَزِيزِ سُلْطَنِهِ
أَتْهْمَهُمْ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ الْأَكْبَرُ مَا هُمْ بِالْغَيْبِ
قَاسِيُّونَ بِالْمَهَاجَةِ هُوَ التَّسْبِيْعُ الْبَوَيْرُ ⑪

(۱) یعنی فرشتگان گواهی دهند.

شناویتنا (۵۶).

هر آئینه آفریدن آسمان‌ها و زمین بزرگ
ترست از آفریدن آدمیان^(۱) ولیکن اکثر
مردمان نمیدانند (۵۷).

ویرا بر نیستند نایبا و بینا و پر ابر نیستند آنانکه
ایمان آورده اند و کارهای شائسته کرده اند
بابدکار، اندکی پندپذیرمی شوید (۵۸).

هر آئینه قیامت آمدنی است نیست شک
در آن ولیکن اکثر مردمان باور نمیدارند
. (۵۹)

و گفت پرورد گارشما دعا کنید بجنب من
تاقبُول کنم دعای شمارا هر آئینه آنانکه
تکبرمی کنند از عبادت من داخل خواهند
شد به دوزخ خوار شده (۶۰).

خدای آنست که آفرید برای شما شب را
تا آرام گیرید در آن و آفرید روزرا بوجهی که
در آن دیدن یکدیگر باشد هر آئینه خدا
خداآوند فضل است بر مردمان ولیکن اکثر
مردمان شکر نمی کنند (۶۱).

اینست خدا پرورد گارشما آفریننده هر چیز
نیست هیچ معبود برق بجزوی پس
چگونه برگردانیده می شوید (۶۲).

همچنین برگردانیده می شوند آنانکه
بایات خدا انکار می کرند (۶۳).

خدای آنست که ساخت برای شما زمین
را قرارگاه و آسمان را سقف و صورت

لَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلِكُنَّ الْكُثُرُ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ^(۲)

وَمَا يَسْتَوِي الْأَغْنَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ
أَمْتَنُوا وَعَلِمُوا الصِّلْحَةَ وَلَا الظَّلْمَةُ إِلَّا
مَا تَشَدَّدُ لِلْكُوْنُ ^(۳)
إِنَّ السَّاعَةَ لِلَّهِيْهِ لَرَبِّ فِيهَا وَلِكُنَّ الْكُثُرُ النَّاسُ
لَا يُؤْمِنُونَ ^(۴)

وَقَالَ رَبُّكُمْ إِذْ عَوْنَىٰ أَسْتَعِنُ بِكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْكُنُونَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَّدُ الْخَلْقِ جَهَنَّمَ ذَرِّيْمُ ^(۵)

اللَّهُ الَّذِيْ جَعَلَ لِكُلِّ أَئِمَّةٍ لِتَسْلِمُوا فِيهِ وَالْمَهَارَ
مِنْهُرًا لِأَنَّ اللَّهَ لَدُّهُ أَعْظَمُ عَلَى النَّاسِ وَلِكُنَّ
الْكُثُرُ النَّاسُ لَا يَشْكُرُونَ ^(۶)

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّ الْخَالقِ لِكُلِّ شَفَعَيْ لِلَّهِ إِلَّا هُوَ
فَإِنَّ تُؤْمِنُونَ ^(۷)

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا يَأْبَى لِلَّهِ
يَجْحُدُونَ ^(۸)

اللَّهُ الَّذِيْ جَعَلَ لِكُلِّ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ يَنْهَا

(۱) یعنی اعادة ایشان.

بست شمارا پس نیکوساخت صورت
های شما وروزی داد شمارا ازپاکیزه ها
این ست خدا پرورد گارشما پس بسیار
بابرکت ست خدای پرورد گارعالهما
(۶۴).

وَصَوَّرُكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَةً وَرَأَكُمْ مِنْ
الْكَلِيبَتِ ذَلِكُمُ اللَّهُرِبُكُمْ فَتَبَرَّأَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَلَيِّينَ ②

اوست زنده نیست هیچ معبد برحقی
مگراو پس عبادت کنید او رایک جهت
ساخته برای او عبادت ستائش خدای
پرورد گارعالهما راست (۶۵).

مُؤَلِّجٌ لِّلَّاهِ إِلَّاهُ فَادْعُوهُ مُعْلِّصِينَ
لَهُ التَّبَّاعُ الْحَمْدُ لِلَّهِرِبِّ الْعَلَيِّينَ ③

بگوهر آئینه من منع کرده شدم از آنکه
عبادت کنم آنان را که شمامی پرستید
بجز خداوقتیکه آمدبمن نشانه ها از جانب
پرورد گار من و فرموده شد مرا که
منقادشوم پرورد گار عالمهارا (۶۶).

قُلْ إِنِّيٌّ هُنْيُّ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ لَا يَأْتِيَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ كُلِّ ذِيْرَىٰ وَإِنْ يُرُثَ أَنْ
أَشْلَمُ لِرَبِّ الْعَلَيِّينَ ④

اوست آنکه آفریدشمارا از خاک باز ازنطفة
منی بازارخون بسته بازیبرون می
آردشمارا کودک شده باز باقی میگذارد
تابرسید به نهایت قوت خودباز باقی
میگذارد تا شوید پیرکلان سال وبعض
از شماکسی هست که قبض روح او کرده
شود پیش ازین و باقی میگذارد تا برسید
بمدتی معین و تابودکه بفهمید (۶۷).

هُوَالَّذِي خَلَقَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلْقَةٍ
ثُمَّ يُجْعِلُهُ كُلَّ طَلَقٍ ثُمَّ يَتَبَلَّغُ أَشْدَدَ كُرْتُّهُ ثُمَّ يُؤْتَ أَشْيَاعَهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَوَفَّ مِنْ كُلِّ مَلَكٍ وَلَيَبْلُغُوا أَجَلَهُسَعِيٰ وَلَعَلَّهُ
يَقُولُونَ ⑤

اوست آنکه زنده می کند و می راند پس
چون بخواهد (پیدا کردن) چیزی را پس
جزاین نیست که می گویدش بشوپس می
شود (۶۸).

هُوَالَّذِي يُعْجِي وَيُبَيِّنُ فَإِذَا أَفَقَتِي أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ⑥

آیا نه دیدی بسوی آنانکه مکابره میکنند
در آیات خدا چگونه گردانیده می شوند
(۶۹).

الْحُمَرُ سَرَّالِ الْأَنْدَانِ يُجْلِدُونَ فِي الْيَمِنِ الْهَوَالِ
يُضَرَّفُونَ ⑦

آنکه دروغ شمردند کتاب را و آنچه را که فرستادیم با آن پیغامبران خود را خواهند دانست حقیقت حال (۷۰).

وقتیکه طوّقها درگردن های ایشان باشدند وزنجیر هانیز کشیده شوند (۷۱).

درآب گرم باز درآتش پرتافته شوند (۷۲).

با زگفته شود ایشان را کجاست آنچه شریک مقرر میکردید (۷۳).

بغیر از خدا گویند کم شدند از نظر ما بلکه هرگز نمی پرستیدیم پیش ازین چیزی را همچنین گمراه میکند خدا کافران را (۷۴).

این عقوبت بسبب آنست که شادمان می شدید در زمین به ناحق و بسبب آنست که می نازیدید (۷۵).

در آئید به دروازه های دوزخ جاویدان آنجا پس بدجای متکبران سرت دوزخ (۷۶). پس صبر کن (ای محمد) هر آئینه وعده خدار است سرت پس اگر بینماییم ترا بعض آنچه وعده میدهیم ایشان را (فبهای) یا اگر قبض روح تو کنیم پس بسوی مابازگردانیده شوند کافران (۷۷).

و هر آئینه فرستادیم پیغامبران را پیش از تو از ایشان کسی هست که قصه اش را خوانده ایم برتو واز ایشان کسی هست که قصه اش رانخوانده ایم برتو و نه بود هیچ پیغامبر را که بیار دنشانه ای مگر بفرمان خدا پس وقتیکه آمد فرمان خدا فیصله

الذِّيْنَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَهُمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ رُسُلًا شَفَوْقَ يَتَّمَّوْنَ ④

إِذَا أُلْقَلُ فِيَ الْعَنَاقِهِمْ وَالشَّلْلِ مُسْعَوْنَ ④

فِي الْحَمِيمِ لَا تُكَفِّفُ النَّارُ شَجَرَوْنَ ④

نَعْقِلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا لَكُمْ تَعْرِفُونَ ④

مِنْ دُونِ الْهُوَّاقَلُوا ضَلَّوْعَابِلَ لَعْنَكُنْ شَدَّعَوْنَ
قَبْلُ شَيْءَكَلِإِلَيْكَ يُبْلِلُ اللَّهُ الْكَفَّارُ ④

ذَلِكُمْ بِهَا لَنْتُمْ تَفَرَّجُونَ فِي الْأَرْضِ بِعِنْدِ الْحَقِّ وَبِهَا
كُنْتُمْ تَرْهَبُونَ ④

أَذْخُلُوا إِبَابَ جَهَنَّمَ طَلِيلُونَ فِيهَا قِبْشَ مَثْوَى
الْمُكَلَّكِينَ ④

فَاضْرِبُوكَلَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا فَإِنَّا شَرِيكَ بَعْضَ الَّذِي
نَعْدُهُمْ أَوْ تَوْهِيدَكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ④

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ مُّنْ قَصْصَاتَنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ كَوَّثَضْعُ عَلَيْكَ وَسَاحَلَ لِرُسُولِنَا عَلَيْكَ
بِالْيَمَاءِ لَا يَأْذِنُ اللَّهُ قَدَّرَ أَجَاءَهُ أَمْرَ اللَّهِ قَطْعَيَ يَالِيَّ وَخَيْرَ
مُنَالِكَ الْمُبْلَمُونَ ④

کرده شود براستی وزیان کارشند
آنجاییهوده گویان (٧٨) .

خدالا نست که بیافرید برای شما حیوانات
را تاسوارشوید بربعض آنها و بعض آنها را
میخورید (٧٩) .

وشمارا در چهارپایان منفعت هاست
وتابرسید سوارشده برآنها به مقصدی که
درسینه های شما مستقر شده است
ویرچهارپایان و نیز برکشته ها برداشته
میشود (٨٠) .

و خدامیناید شمارا نشانه های خود پس
کدام یک از نشانه های خدارالنکار میکنید
(٨١) .

آیاسیرنکرده اند در زمین تابنگرند چگونه
بود آخر کار آنانکه پیش از ایشان بودند
بودند بیشتر از ایشان وزیاده تر به قوت
وبه نشانه ها در زمین پس دفع نکرد
از ایشان آنچه میکردند (٨٢) .

پس وقتی که آمدند بسوی ایشان
پیغمبران ایشان با عجزه ها شادمان
شدند با آنچه نزدیک ایشان بود از دانش^(١)
و در گرفت ایشان را آنچه بآن استهza می
کردند (٨٣) .

پس وقتیکه دیدند عقوبت مارا گفتند
باورداشتم خدای را تنها و منکرشدیم
با آنچه که آنرا شریک می کردیم (٨٤) .

أَلَّا إِذْنَنِي جَعَلَ لِكُلِّ الْأَنْعَامِ لِتَرْكِبُوا مِنْهَا
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ^(٤)

وَلَكُلُّ فِيهَا مَنَاجِمُهُ وَلَتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةَ
قِصْدُورِهِمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَلَكِ تَحْمَلُونَ ^(٥)

وَيُرِيكُوا لِيَعْلَمُ كَمَيْ أَلِيتُ اللَّهُ شَنِئُونَ ^(٦)

أَتَمُّكِيرُونَ فِي الْأَرْضِ فَيُنْظَرُوا إِنَّمَا كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مَكَانُوا الْأَذْرَمَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ مُؤْمِنَةً
وَإِنَّمَا إِلَيَّ الْأَرْضَ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْبِرُونَ ^(٧)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَرُوَّا بِمَا عَنَّهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهِنُونَ ^(٨)

فَلَمَّا تَرَأَوْا بِأَيْسَانًا قَالُوا إِنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَلَقَرُّأَنِّا
مُكَافِيَهُ مُشَهِّرَكِينَ ^(٩)

(١) يعني علم معاش .

پس هرگز نفع نمیداد ایشان را ایمان ایشان وقتیکه دیدند عقوبیت مارا آئین خدا که گذشته است در بند گان او وزیان کار شدند آنجاکافران (۸۵).

سورة فصلات - حم سجده مکی است وآن پنجاه وچهار آیت وشش رکوع است

بنام خدای بخشائنده مهربان .
حم (۱) .

این فروفرستادن ست از جانب خدای بخشائنده مهربان (۲) .

این کتابیست واضح ساخته شدایات او در حالیکه قرآن عربی ست برای قومی که میدانند (۳) .

در حالیکه مژده دهنده و ترساننده است پس روگردان شدند اکثر مردمان پس ایشان نمی شنوند (۴) .

وگفتند دل های ما در پرده هاست از آنچه میخوانی مارا بسوی آن و درگوش های ما گرانی ست و میان ما و میان تو حجابی است پس کارکن هر آئینه ما کارکننده ایم (۱) (۵) .

بگو جزاین نیست که من آدمی ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی من اینکه معبدشما معبد یگانه است پس راست

فَلَمْ يَكُنْ يَنْقُعُمُ إِلَيْنَا هُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسِنَاتُ الْهُوَى
الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادَةٍ وَغَيْرَهُمُ الْكُفَّارُونَ ⑥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حِمْرَ

تَبَرَّثُنَّ بَيْنَ الْجَنِينِ الرَّجِيمِ ⑦

كَيْنَبْ فُؤْلَاتْ إِلَيْهِ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَلْمُونَ ⑧

بَيْتُرُوْلَنْدِرِيَا تَأْعَرَضُ الْهُوَى هُمْ لَمْ يَسْعُونَ ⑨

وَقَالُوا قُلْوَبِنَا فِي أَكْوَسِنَادِنْدُونَهَا إِلَيْهِ وَقَوْنَهَا وَقَوْنَهَا وَقَوْنَهَا
وَمِنْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ جِهَاتَ فَاعْلَمُ إِنَّا غَلُونَ ⑩

فَلَمَّا كَانَتْ بِهِنَّهُمْ نَبِيُّنَاهُ إِلَيْهِ أَكْهَلَهُمُ الْهُوَى وَاحِدُ
فَاسْتَوْقِنُهُمُ الْهُوَى وَاسْتَهْرُونَهُمُ الْهُوَى وَدَيْنَ لِلْهُنَّهِنَ ⑪

(۱) یعنی ، هریکی ازما بر طور خود .